

РЕШЕНИЕ

№ 18104

гр. София, 28.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав, в
публично заседание на 16.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анастасия Хитова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **6993** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е след връщане на делото за ново разглеждане на друг състав на АССГ с Решение № 8332/03.07.2024 г. по адм. д. № 594/2024 г. на ВАС и е по жалби от С. Ж. Т. и С. Р. М. срещу Разпореждане № ПР- ПБЗН-СД1-6-45/15.06.2022 г. на инспектор в сектор „Държавен противопожарен контрол и превантивна дейност към Първа районна служба „Пожарна безопасност и защита на населението“. Иска се отмяната му като незаконосъобразно.

В ОСЗ жалбоподателката С. Ж. Т. се представлява от адв. Б., която поддържа жалбата. Претендира разноски за депозити за СТЕ. Представени са писмени бележки.

В ОСЗ жалбоподателката С. Р. М. се представлява от адв. В., която поддържа оспорването. Претендира разноски само за депозита за назначената СТЕ. Прави възражение за прекомерност на претендираните адвокатски възнаграждения от проц. представител на заинтересованите страни. Представя писмени бележки.

В ОСЗ ответникът - инспектор в сектор „Държавен противопожарен контрол и превантивна дейност към Първа районна служба „Пожарна безопасност и защита на населението“ /РСПБЗН/, се представлява от юрк. К., който оспорва жалбите. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение и за депозити за СТЕ. Представя писмени бележки.

В ОСЗ заинтересованите страни - Е. П. М., М. Г. Ш., Л. Р. Ш., В. В. Т., Г. А. Г. и И. В. С., се представляват от адв. Г., която оспорва жалбите. Претендира разноски по представен списък. Представя писмени бележки.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не взема участие в производството.

Административен съд София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 ГПК във вр. с чл. 144 АПК и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 вр. с чл. 146 АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Съгласно представените документи за собственост по делото, С. Ж. Т. се легитимира като собственик на апартамент № 1 на партерния етаж на жилищна сграда, находяща се на [улица]. С. Р. М. е собственик на апартамент № 5, находящ се на първия надпартерен етаж, както и на апартамент № 8, находящ се на втория надпартерен етаж в същата сграда. М. Г. Ш. и Л. Р. Ш. са собственици на апартамент № 4 на партерния етаж на сградата, И. В. С. е собственик на апартамент № 7 на първи надпартерен етаж, Г. А. Г. е собственик на апартамент № 12 на третия етаж на сградата, В. В. Т. е собственик на апартамент № 13 на третия етаж, а Е. П. М. е собственик на апартамент № 14 на четвъртия надпартерен етаж.

С протокол на ОС на собствениците от 23.12.1957 г. (л. 24-33, 66-75 и 175-184 по адм. д. № 6457/2022 г. на АССГ) съгласно дневния ред се извършва разпределение на апартаментите, заедно със съответните тавански и зимнични помещения по вид, местоположение, квадратура, стойност, както и процента на прилежащи на същите апартаменти проценти от общите части от мястото и сградата за всеки съкооператор. В този протокол е записано, че описаните апартаменти с № 1 (т. 1 по протокола), № 5 (т. 4 по протокола), № 8 (т. 7 по протокола), № 11 (т. 10 по протокола), № 14 (т. 13 по протокола), граничат от запад със стълбище и асансьорна шахта.

В същият протокол в раздел „Общи помещения от сградата“ са изброени общи помещения от сградата, в т.ч.: (1) портиерско помещение в зимничното помещение на сградата, (2) помещение за смет в зимничното помещение на сградата, (3) трансформаторен пост, (4) сушилня, находяща се в таванското помещение, (5) помещение за велосипеди и колички в зимничното помещение на сградата, (6) шахта за асансьор с размери 1,20/1,30 м. с граници юг - коридор, запад - стълбище, изток и север - източните апартаменти с № 1, 5, 8, 11, 14, преминаваща през всички етажи. В приложените по делото нотариални актове на жалбоподателките, относими за апартаменти № 1, 5 и 8 е записано, че на север те граничат със стълбище и асансьорна шахта.

С молба от 08.01.1958 г. до СГНС управление „Архитектура“ (л. 20 и 63 по адм. д. № 6457/2022 г. на АССГ) е поискано становище дали в строителния план на сградата е предвидено да се строи асансьор и какви са условията за инсталиране на такъв - „квадратура, стени и пр.“. В молбата се пита и „какви са размерите, посочени в утвърдения план, на килерите към ап.1 и дали те отговарят на техническите изискванията за построяването на асансьор на тяхното място“. В молбата като приложение е описано Удостоверение № 116/07.01.1958 г. (неприложено по делото, неоткрито от вещото лице по делото в архива на Н. СО).

С уведомление от 15.04.2022 г. /л. 53/ председателят на УС на ЕС в жилищната сграда, находяща се на [улица], е информирал началника на Първа РСПБЗН за асансьорна шахта, използвана не по предназначение, а като складови пространства, което създава опасност при възникване на запалване, задимяване или в случай на пожар.

Във връзка с уведомлението е извършена проверка на 22.04.2022 г. и е издадена докладна записка от 15.06.2022 г. /л. 34/, според която асансьорната шахта на сградата е зазидана откъм общите части и същевременно е придадена поетажно към апартаментите, граничещи с нея чрез отвори. Така придадените части от асансьорната шахта към съответните апартаменти създават предпоставка за коминен ефект при евентуално възникване на пожар или запалване в един от апартаментите с реална възможност за разпространяването на продуктите на горене към останалите.

Поради това е издадено оспореното Разпореждане № ПР- ПБЗН-СД1-6-45/15.06.2022 г., с

което на основание чл. 125, ал. 1, т. 4 ЗМВР е разпоредено да бъде възстановено предназначението на предвидената асансьорна шахта, свързваща всички етажни нива на жилищната сграда, и да се преустанови използването ѝ като складови помещения, съгласно изискванията на чл. 14, ал. 1 от Наредба № 81213-647/01.10.2014 г. за ПНПБЕО. Даден е и срок за изпълнение.

За изясняване на спора от фактическа страна и в изпълнение на дадените задължителни указания от касационната инстанция, е допусната и назначена СТЕ с въпроси, формулирани в Решение № 8332/03.07.2024 г. по адм. д. № 594/2024 г. на ВАС.

Заклучението на СТЕ е оспорено в частта относно етажността сградата от адв. Б. и изцяло от адв. В.. Съдът е приел заключението на СТЕ на вещото лице И. Я. Я. като обективно и компетентно изготвено. Същото е пълно, ясно и обосновано и не възникват съмнения по отношение на неговата правилност.

От заключението на СТЕ и от разясненията на вещото лице, дадени в ОСЗ, се установява следното:

При извършения на 24.10.2024 г. от вещото лице преглед на всички съхранявани в архив „Инвестиционни проекти“ на Н.-СО строителни книжа на сградата се констатира, че проекти /чертежи по част „Конструктивна“ („Конструкции“) не се съхраняват. Проектите са частично запазени, като в архива се съхраняват оригинали на някои чертежи от одобрените проекти по част „Архитектура“ в повече от един екземпляр, в т.ч. оригиналите на приложенияте по делото строителни книжа на сградата.

Вещото лице е констатирало редица несъответствия между съдържанието на одобрените проекти, носещи подпис и печат за одобряване „с поправките“ от 19.X.1955 г., Удостоверение изх. № Ai-156/27.01.1957 г. относно завършеното строителство и разпределителния протокол от 23.12.1957 г. Несъответствията се изразяват най-общо в отсъствието на идентичност между местоположението на портиерското жилище, броя на апартаментите в сградата, наличието на ателие в таванския етаж и описанието на асансьорната шахта като граничеща с апартаменти № 1, 5, 8 11 и 14, определена като обща част за сградата.

От извършения оглед на място на 19.12.2024 г. вещото лице е установило следното:

Сградата е със стоманобетонов скелет с пълнеж от тухли и обикновена дървена покривна конструкция. Подовите на процесните помещения, достъпни от (приобщени към) апартаменти № 1, 5, 8, 11 и 14, са с ниво средно около 10 см. над нивото на прилежащите им подове на черните антрета и кухните. Подовите на антретата и черните антрета са изпълнени с мозайка. Кухните по проект са с подове от дюшеме. В някои от апартаментите допълнително в антретата и кухните при текущи ремонти са изпълнени керамични настилки.

Подовите на помещенията, към момента на огледа са с покрития като следва:

- ап. 1 (1 етаж) - теракот/гранитогрес върху съществуващата повдигната над нивото на другите помещения конструкция;

- ап. 5 (2 етаж) - оригинално дюшеме, наковано перпендикулярно на стената към стълбището;

- ап. 8 (3 етаж) - оригинално дюшеме, наковано успоредно на стената към стълбището;

- ап. 11 - теракот/гранитогрес върху съществуващата повдигната над нивото на другите помещения конструкция;

- ап. 14 - оригинално дюшеме, наковано перпендикулярно на стената към стълбището, частично премахнато към времето на огледа.

Кухните са със светла височина (осреднено) 2,80 м. Процесиите помещения са със светла височина, варираща предвид различните настилки 2,85 - 2,88 м. Според експерта това показва, че

подовите конструкции на помещенията са с по-малка дебелина от тази на съседните им кухни. Отворите в стоманобетоновите междуетажни плочи са с размери ~120/130 см, което се констатира непосредствено при огледа на мазе № 3. Поради еднаквите характеристики на подовите конструкции на всички процесни помещения, след запознаване с разкритата частично конструкция в ап. 14 (5 етаж) и при съпоставка с констатираното в плочата над сутерена, вещото лице приема, че конструкцията на всички нива е изпълнена по аналогичен начин - от гредички ~8/8 см, положени върху стоманобетоновата етажна конструкция с наковано отгоре им дюшеме и обковани отдолу с летви, с положена върху тях мазилка (каратаван). В сутерена таванът допълнително е обшит с гипсокартон.

Вещото лице е установило, че в плочата на таванския етаж няма отвор, следи от какъвто не се констатира и в покривната конструкция. Предвид правилните геометрични форми на отвора в плочата на първия етаж - над сутерена и в плочата на 5 етаж - ап. 14, вещото лице намира, че конструктивните отвори в междуетажните плочи са изпълнени при строителството на сградата. Според експерта те са били предвидени в проект по част „Конструкции“, по който се изпълнява носещата конструкция на сградата, а предназначението на помещенията се определя с архитектурния проект. Тъй като конструктивен проект не е съхранен, вещото лице не може да приеме, че в запазените планове е налична еднозначна информация по отношение на предназначението на процесните помещения.

При огледа вещото лице е констатирало още, че заложените в проекта ниши в стените от към страна на етажните площадки при строителството не са изпълнени. Мозаечните настилки и цокли на етажните площадки не носят следи от допълнителни намеси, след построяването на сградата. Ниши в тези стени са изпълнени от към страната на помещенията, в частност - ап. 5 (2 етаж), ап. 11 (4 етаж) и ап. 14 (5 етаж). В апартаменти № 1 и № 8 предвид наличието на обзавеждане и невъзможен достъп без създаване на неудобства, повече от обичайните за обитателите, вещото лице не е констатирало такива ниши. Във връзка със сходните характеристики на процесните помещения на другите три етажа може да се предположи с голяма степен на вероятност, че подобни са изпълнени и в тези два апартамента. Нишите са с височина 2,0 м и може да се твърди, че над тях са изпълнени стоманобетонени щурцове, какъвто се вижда в ап. 14 (5 етаж) и където мазилката към времето на огледа е частично премахната. Доколкото тези стени са към общи помещения на сградата - етажните площадки, то те би следвало да са със зидарска дебелина 25 см. Вещото лице намира, че изтъняването на стените чрез ниши и щурцове над тях е предвидено с оглед осигуряване на възможност за направа на отвори и монтаж на врати (към асансьорна шахта например, условие за което е осигурено чрез отворите в междуетажните стоманобетонени плочи) без намеса в конструктивни елементи на сградата.

Експертът е установил, че стените между процесните помещения и черните антрета са с дебелина около 15 см или 12 см без мазилките. В тях са монтирани врати, каквито не са предвидени в представените проекти. Вратите към процесните помещения в ап. 1 (1 етаж), ап. 11 (4 етаж) и ап. 14 (5 етаж) са еднакви, от което вещото лице прави извод, че са монтирани при строителството на сградата.

Проектите за сградата са одобрени и строителството е разрешено с билет № 428 от 22.10.1955 г. По времето на изготвяне и одобряване на проектите за сградата са били в сила Правилник за планово изграждане на населените места (ППИНМ) (Обн. ДВ. бр.51 от 2.03.1950г., отм. Изв., бр. 76 от 20.11.1960 г.) и Инструкция за намаляване сметната стойност на строително-монтажните работи и пестене на строително дефицитни материали при проектирането (Обн. Изв. Бр. 28 от 6.04.1954 г., л. 254-257 по адм. д. № 6457/2022 г. на АССГ), които допускат различно третиране на асансьорите в жилищните сгради. Сградата по правилата на ППИНМ е с височина

равна или близка до 17,0 м и изграждане на асансьор „от зимника до тавана“ към 1955 г. според вещото лице е нормативно регламентирано. Допуска се поставянето на асансьора да бъде временно отложено с разрешение на министъра на комуналното стопанство и благоустройство. Едновременно с ППИНМ, към времето на одобряване на проектите е в сила и Инструкция от 26.03.1954 г. Височината на сградата от нивото на тротоара до пода на последния жилищен 5-ти етаж е около 14,0 м, което е по-малко от минимално изискуемите 15,0 м. При съобразяване с нейните разпоредби изпълнението в сградата на асансьор е престанало да бъде задължително.

От наличните документи- както приложени по делото, така и прегледаните от вещото лице в архив „Инвестиционни проекти“ на Н.-СО не може да се констатира кога е започнало проектирането на сградата и колко промени е претърпял проектът. Според експерта е неоспорим фактът, че в архитектурния проект не се съдържа информация относно предназначението на процесните помещения, но също така конструкцията на сградата, в частност изпълнението на отворите в междуетажните плочи не е възможно като „импровизация“ без проект по част „Конструкции“. Проектът по част „Конструкции“, който е водещ за изпълнението на основните строително монтажни работи, не се съхранява.

От анализа на наличните графични материали, приложени по делото и съхранявани в архива на Н. - СО, вещото лице намира, че чертежите от разглеждания проект по част „Архитектура“, с нанесените поправки при неговото одобряване не съдържат категорична информация относно предназначението на процесните помещения в етажните разпределения. От друга страна описаната в разпределителния протокол „шахта за асансьор с размери 1,20/1,30 м. с граници юг - коридор, запад - стълбище, изток и север - източните апартаменти с № 1, 5, 8, 11, 14, преминаваща през всички етажи“ съответства като размери и местоположение на процесните помещения. Поради това вещото лице счита, че асансьорна шахта, с нормативно допустимо отложено монтиране на асансьор е била заложена в незападения конструктивен проект и че по архитектурен проект, съдържащ асансьор/шахта е извършено разпределението на жилищата, видно от разпределителния протокол от 23.12.1957 г. В резултат от огледа на място вещото лице, счита и че асансьорна шахта, в нейната цялост „от зимника до тавана“ съгласно чл. 165 ППИНМ, не е изградена, но са били налице техническите условия за нейното изпълнение като такава.

Вещото лице установява, че при одобряването на приложения по делото и съхранявания в архива на Н. - СО архитектурен проект (чертежи) е заличено пространството за шахта, респективно - за асансьорно пропадало в сутерена и не е предвидено помещение/пространство за връхната конструкция на шахтата на тавана на сградата. Едновременно с това се констатира помещенията с размер 120/130 см на всички жилищни етажи, оставените в междуетажните плочи отвори със същите размери и техническата възможност за направа на отвори за врати в стените към етажните площадки чрез предвидени и изпълнени на място ниши с щурцове над тях. При строителството отделните етажни нива в процесните помещения са отделени чрез допълнителни подови конструкции на гредоред с цел затваряне на оставените в бетоновите плочи отвори. В момента пространствата поетажно се използват като складови помещения към съответните апартаменти, въпреки че не са описани като такива в разпределителния протокол, респективно - в документите за собственост, а са определени като общи части на сградата.

Експертът намира, че към момента на въвеждането ѝ в експлоатация сградата е изпълнена с отвори в междуетажните стоманобетонни конструкции с цел изграждане на шахта за асансьор, описана в разпределителния протокол. Вещото лице счита, че допълнителните междуетажни дървени конструкции са изпълнени едновременно с изпълнението на зидариите на сградата. Обособени са помещения

към жилищата, които се използват за складове, като са изпълнени и вентилационни канали за тяхното проветряване. В този вид са били както към въвеждането на сградата в експлоатация, така и към настоящия момент.

В ОСЗ вещото лице разяснява, че не е взел предвид обстоятелството, че парцелът е ъглов. Отчетена е височината при входа на сградата- 17 м или 16.95 м. Посочва, че пропадало във всички случаи е имало изобразено в чертежа на сутерена, което в хода на одобряването на проектите е заличено. Акцентираща, че проектите за въпросната сграда са доста оскъдни. Корекциите върху проектите, макар да се отнасят към едни и същи части, са нанасяни видимо от различни хора с различни мастила. Налични са два оригинала в мащаб 1:100, които не са изпълнителски чертежи, тъй като не са в мащаб 1:50 или в мащаб 1:20 и по които може да се изпълнява строителството. Разяснява, че във вида, в който са отворите в плочите, не биха могли да бъдат изпълнени след въвеждане на сградата в експлоатация. Поставените гредоредни конструкции са монтирани с цел обезопасяване. Счита, че процесните помещения са предназначени за шахта, тъй като наличието на такива отвори в плочите е лишено от всякаква строително конструктивна логика, ако не се е предвиждало изграждането на асансьор.

При така установеното от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи:

Съобразявайки задължителните указания на касационната инстанция, съдът счита, че спор по отношение на допустимостта на жалбите няма. Същите са допустими, а разгледани по същество- неоснователни.

Оспореното разпореждане е издадено от компетентен орган в кръга на неговите правомощия, при спазване на установената форма, без да са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

По отношение на съответствието на обжалваното разпореждане с материалния закон съдът намира следното:

Съгласно указанията на касационната инстанция по делото следва да се установи предвидена ли е била асансьорна шахта в сградата, нахдяща се [улица], и ползва ли се същата като складови помещения.

От заключението на СТЕ се установи, че проект по част „Конструкции“ за сградата, който би дал търсения конкретен отговор, не е запазен. Установи се и че по наличните проекти, които не са в изпълнителски мащаби, са нанасяни корекции и не съдържат категорична информация относно предназначението на процесните помещения. Поради това съдът ще съобрази всички събрани по делото доказателства по отделно и в тяхната взаимна връзка, както и с установеното на място от вещото лице. С оглед приложените доказателства с писмената защита от проц. представител на жалбоподателката С. Ж. Т., касаещи височината на сградата и обстоятелството, че сградата е ъглов парцел, съдът счита, че не е необходимо да отменя даденият ход по същество. Още в ОСЗ беше уточнено, че парцелът е ъглов,

поради което за измерване на височината на сградата следва да се приложи чл. 142, абзац 2 ППИНМ. Съдът намира за нужно да обърне внимание, че спорният въпрос не е дали е било задължително или опционално изграждането на асансьор, респ. на асансьорна шахта, в сграда като процесната към 1955 г., а **дали в случая е бил предвиден асансьор/ асансьорна шахта**. Асансьор може да се предвиди и изгради и в двуетажна сграда. Не е предмет на делото и дали така изграденото отговаря на строителните изисквания към момента на строителството или към настоящия момент. Приложените към писмената защита доказателства не са необходими за изясняване на спора по същество.

Установи се по делото, че процесните помещения са с размер 120/130 см на **ВСИЧКИ** жилищни етажи, като в междуетажните плочи са оставени отвори със същия размер. По отношение на помещенията е налице техническа възможност за направа на отвори за врати в стените към етажните площадки чрез предвидени и изпълнени на място ниши с щурцове над тях. Установи се също, че в наличния проект е заличено асансьорно пропадало в сутерена и не е предвидено помещение/пространство за връхната конструкция на шахтата на тавана на сградата. Безспорно е и че асансьор в сградата не е бил монтиран.

Съдът счита, че процесните помещения обособяват асансьорна шахта. Недовършването на някои от елементите не променят естеството на изграденото. Следва да се посочи, че по арг. от чл. 165 ППИНМ е могло да бъде отложено поставянето на асансьор, а видно от молба от 08.01.1958 г. е поискано становище какви са условията за инсталиране на такъв в сградата. Експертът е категоричен, че отворите в плочите не биха могли да бъдат изпълнени след въвеждане на сградата в експлоатация. Напълно неоправдано е помещения, предназначени за складови, да бъдат изпълнени с конструктивен отвор в стоманобетонния скелет на сградата и да бъдат допълнително обособени като такива чрез изграждане на гредоред. Както вещото лице посочи в ОСЗ, наличието на подобни отвори в плочите на всеки етаж е лишено от всякаква строително- конструктивна логика, ако не се е предвиждало изграждането на асансьор. Освен това в разпределителния протокол на ОС на собствениците от 23.12.1957 г. е посочено, че е изградена „шахта за асансьор с размери 1,20/1,30 м. с граници юг - коридор, запад - стълбище, изток и север - източните апартаменти с №№ 1, 5, 8, 11, 14, преминаваща през всички етажи“, като вещото лице установи, че така описаното съответства като размери и местоположение на процесните помещения. Съгласно разпределителния протокол към апартаменти с № № 1, 5, 8, 11, 14 няма килери, каквито са описани за останалите жилища. Наличие на асансьорна шахта е посочено и в документите за собственост на жалбоподателките - л. 156, л. 159 и л. 161 по адм. д. № 6457/22 г. на АССГ. В изпълнение на указанията на касационната инстанция се установи по делото и че към момента на въвеждане на сградата в експлоатация отворите са били изградени и поставянето на гредоредни конструкции е било с цел обезопасяване.

Адм.орган има за предмет на контрол не дали проектирането и строителството отговарят на нормативните изисквания, а дали са спазени правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатацията на обектите. С обжалвания акт е разпоредено да бъде възстановено предназначението на предвидената асансьорна шахта, свързваща всички етажни нива на жилищната сграда, и да се преустанови използването ѝ като складови помещения. Съдът счита, че волята на адм. орган е напълно ясна. Установи се, че процесните помещения представляват асансьорна шахта, а не складови помещения, а ползвайки ги като такива, собствениците им нарушават чл. 14, ал. 1 от Наредба № 8121з-647/01.10.2014 г. за ПНПБЕО. Ползването на процесната шахта не по предназначение създава реална опасност и предпоставка за коминен ефект при евентуално възникване на пожар или запалване в един от апартаментите чрез разпространяването на пожара през самата шахта и в останалите жилища, граничещи с нея. Поради това съдът намира, че обжалваният акт е издаден в съответствие с материалния закон.

Обжалваното разпореждане е издадено при спазване на принципа за съразмерност и пропорционалност. Правилността по принцип на тезата за превеса на обществения над частния интерес, не изключва противопоставимостта на втория. Границата, до която се простира предимството на обществения интерес, е най-необходимото за целта на акта. Осигуряването на пожарна безопасност е от особено значение и с даденото предписание се постига легитимна цел – да бъдат защитени животът и здравето на гражданите. Поради изложеното жалбите следва да бъдат отхвърлени.

По разноските:

При този изход на спора разноски се дължат на ответника за юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 100 лева, както и за депозит за СТЕ в размер на 452 лева за тази инстанция и 300 лева депозит за СТЕ в производството по адм. д. № 6457/ 2022 г. на АССГ.

Разноски се дължат и на заинтересованите страни, както следва: на Е. П. М.- 1200 лева за адвокатско възнаграждение и 452 лева депозит за СТЕ; на М. Г. Ш. 600 лева за адвокатско възнаграждение; на Л. Р. Ш.- 600 лева за адвокатско възнаграждение, на В. В. Т.- 1200 лева за адвокатско възнаграждение, на Г. А. Г.- 1200 лева за адвокатско възнаграждение, и на И. В. С.- 1200 лева за адвокатско възнаграждение.

На основание чл. 226, ал. 3 АПК и чл. 2, ал. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа съдът следва да се произнесе и по претендираните разноски за производството по адм. д. № 6457/ 2022 г. на АССГ и по адм .д. № 594/2024 г. на ВАС.

На заинтересованите страни се дължат разноски за производството по адм. д. № 6457/2022 г. на АССГ, както следва: на Е. П. М.- 1000 лева за адвокатско възнаграждение и 300 лева депозит за СТЕ; на М. Г. Ш.- 1000 лева за адвокатско

възнаграждение; на В. В. Т.- 1000 лева за адвокатско възнаграждение, на Г. А. Г.- 1000 лева за адвокатско възнаграждение, и на И. В. С. 1000 лева за адвокатско възнаграждение.

За производството по адм. д. № 594/2024 г. на ВАС на заинтересованите страни се дължат следните разноси: на Е. П. М.- 1000 лева за адвокатско възнаграждение; на М. Г. Ш.- 1000 лева за адвокатско възнаграждение; на В. В. Т.- 1000 лева за адвокатско възнаграждение, на Г. А. Г.- 1000 лева за адвокатско възнаграждение, и на И. В. С. 1000 лева за адвокатско възнаграждение.

Представени са доказателства за извършването на разноските, както и списък по чл. 80 ГПК за всяка инстанция. Съдът намира възражението за прекомерност на претендираните възнаграждения за неоснователно. Неотносимо е обстоятелството, че заинтересованите страни са имали един и същ процесуален представител, който е положил едни и същи усилия за всяко от представляваните лица. Всяка една от заинтересованите страни е направила разходи за адвокат и основание чл. 143, ал. 4 АПК има право на възстановяването им. Размерът на всяко едно от претендираните възнаграждения за адвокат е минималния или под минималния размер, предвиден в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа. Съдът счита, че така определен размерът на всеки претендиран хонорар съответства на фактическия и правен обхват на спора и на осъществената процесуална ангажираност на адвоката пред съответната инстанция.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София град, 24 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбите на С. Ж. Т. и С. Р. М. срещу Разпореждане № ПР-ПБЗН-СД1-6-45/15.06.2022 г. на инспектор в сектор „Държавен противопожарен контрол и превантивна дейност към Първа районна служба „Пожарна безопасност и защита на населението“.

ОСЪЖДА С. Ж. Т. и С. Р. М. да заплатят на Столична дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ разноси по делото в общ размер на 852 лева.

ОСЪЖДА С. Ж. Т. и С. Р. М. да заплатят на Е. П. М. разноси по делото в общ размер на 3952 лева.

ОСЪЖДА С. Ж. Т. и С. Р. М. да заплатят на М. Г. Ш. разноси по делото в общ размер на 2600 лева.

ОСЪЖДА С. Ж. Т. и С. Р. М. да заплатят на Л. Р. Ш. разноси по делото в общ размер на 600 лева.

ОСЪЖДА С. Ж. Т. и С. Р. М. да заплатят на В. В. Т. разноси по делото в общ размер на 3200 лева.

ОСЪЖДА С. Ж. Т. и С. Р. М. да заплатят на Г. А. Г. разноси по делото в общ размер на 3200 лева.

ОСЪЖДА С. Ж. Т. и С. Р. М. да заплатят на И. В. С. разноси по делото в общ размер на 3200 лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14- дневен срок от съобщаването му.

На основание чл. 138, ал. 1 АПК препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: